

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIV. évfolyam, 124. szám

Ára: 50 fillér

Szerda, 1958. május 28.

A varsói szerződésben résztvevő államok nyilatkozata

Az európai béke biztosításához, valamint az államok békés együttműködéséhez fűződő érdekektől vezérelve, a varsói szerződés szervezőinek a fő feladatához híven az Albán Népköztársaság, a Lengyel Népköztársaság, a Bolgár Népköztársaság, a Csehszlovák Köztársaság, a Német Demokratikus Köztársaság, a Román Népköztársaság és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége kormányai 1958. május 24-re Moszkvában összehívták a varsói szerződésben résztvevő országok politikai tanácskozó bizottságának értekezletét, hogy megvizsgálják a kialakult nemzetközi helyzetet, s a nemzetközi feszültség enyhítésére irányuló új, közös intézkedéseket dolgozzanak ki.

A Kínai Népköztársaság megfigyelőjének részvételével lefolyt véleményezésre megerősítette, hogy az értekezleten képviselt kormányok azonosan értékelik mind a nemzetközi helyzetet, mind pedig a béke megszilárdításának útjait.

A világhelyzetet mind erősebben befolyásolja a szocialista tábor országainak lankadatlan harcra a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttélésén alapuló nemzetközi együttműködés fejlesztéséért, az államok vitás kérdéseinek tárgyalások útján történő megoldásáért, a fegyverkezési hajszá beszüntetéséért, valamint az atomháború veszélyének elhárításáért.

Az értekezlet résztvevői meglepedéssel állapítják meg, hogy ma már nemcsak a szocialista országok küzdenek a béke megszilárdításáért, hanem az évszázados gyarmati függőségtől megszabadult ázsiai és afrikai országok többsége is. A béke mellett szállnak síkra Nyugat-Európa, Amerika és a többi világrész országainak néptömegei és befolyásos társadalmi körei, a dolgozók követeléseivel számoló pártok és szakszervezetek, a tudomány és kultúra kiválóságai, egyházi személyek és különböző politikai nézeteket valló emberek. A semlegességi politikát folytató államok is kiveszik részüket a békeharcból.

A nemzetközi események fejlődése újra és újra bebizonyítja, hogy a nyolc szocialista államnak három évvel ezelőtt aláírt barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási varsói szerződése nemcsak megbízhatóan védelmezi biztonságukat és függetlenségüket, hanem a nyugati hatalmak katonai csoportosulásainak és elsősorban az Észak-Atlanti Szövetségnek békeellenes tevékenységét feltartóztató hatalmas tényező is.

A nyugati hatalmaknak, és elsősorban az Egyesült Államoknak azok a körei, amelyek szorosan egybekapcsolják politikájukat a »hidegháború«-val és a nemzetközi feszültség fenntartásával, ma is arra töreksznek, hogy folytassák az erőpolitikát, s meg akarják akadályozni, hogy a népek saját belátásuk szerint rendezzék be életüket. Ők a felelősek azért, hogy nem sikerült meg a fegyverkezési hajszát, amely különösen veszélyes jeleket ölt, mert fokozódik a tömegpusztító nuk-

leáris fegyverek termelése és felhalmozása. A NATO-országok népeit a katonai kiadások elviselhetetlenül nehéz terhe sújtja. E tömbtagállamainak katonai kiadásai még a NATO hivatalos adatai szerint is, 1957-ben az 1950. év kiadásainak háromszorosára rúgtak, 1950—1957-ig a NATO országai együttesen több mint 400 milliárd dollárt költöttek háborús előkészületekre.

A NATO katonai szerveiben jelenleg új terveket dolgoznak ki, hogy növeljék a fegyveres erőket és katonai kiadásait, sőt a NATO hadügyminiszterei ez év áprilisában tartott értekezletükön arról tárgyaltak, hogy megkésztessék a NATO amerikai főparancsnokságának rendelkezésére álló fegyveres erőket. Ismeretes továbbá: a NATO állandó tanácsa ez év május elsején határozatot hozott, hogy atomfegyverrel látja el az észak-atlanti tömb azon résztvevőit, amelyek ma nem rendelkeznek atomfegyverrel. Több NATO-ország — Anglia, Franciaország, Olaszország, Törökország stb. — kormánya a lakosság érélyes tiltakozása ellenére az amerikaiak rendelkezésére bocsátotta hazája területét, hogy ott atomtöltetű rakéta- és atomfegyverraktárakat létesítsenek.

A háborús előkészületek különösen veszélyes jellegűek, hiszen a Német Szövetségi Köztársaságban, amelynek parlamentje határozatban hatalmazta fel az NSZK kormányát a nyugatnémet fegyveres erő atom- és rakéta-fegyverrel való felszerelésére. Így tehát a legveszélyesebb fegyverfajták a militarista, revansista körök kezébe kerülnek, amelyek más országokkal szemben területi követeléseket támasztanak.

Az Egyesült Államok azzal, hogy támogatja az NSZK felfegyverzésének politikáját és vállalja az atom- és hidrogénfegyverek szállítását Nyugat-Németország számára, ténylegesen olyan politika folytatására ösztönzi ezeket a köröket, amely veszélyes a békére és végzetes következményekkel jár magára a német népre nézve. Ugyanakkor intézkedéseket tesznek arra, hogy Nyugat-Németországot bevonják a legújabb fegyver-

fajták gyártásába és tökéletesítésébe. Ezt szolgálja az a nyilvánosságra hozott háromoldalú egyezmény, amelyet Franciaország, Olaszország és az NSZK kötött a katonai kutatások és a fegyvertartás terén megvalósítandó együttműködésről.

Ezek a háborús előkészületek magában Nyugat-Németországban is komoly aggodalmat okoznak és a nyugatnémet lakosság egyre növekvő ellenállásába ütköznek.

A jelenlegi helyzetet rendkívül veszélyes módon kiélezi az a békeidőben példa nélkül álló gyakorlat, hogy az amerikai légierő atom- és hidrogénbombával megterhelte repülőgépei az északi sarkvidéken át a Szovjetunió felé repülnek. Mint ismeretes, a légitér ellenőrzésének ürügyén, atom- és hidrogénbombákkal megrakott amerikai bombázó gépek cirkálnak sok nyugat-európai ország felett is. Az Egyesült Államok kormányának ez az eljárása a nyílt provokáció határát súrolja, s ha ennek nem vetnek véget, az emberiség egyik napról a másikra a rakéta- és atomháború pusztításának áldozatává válhat.

Megelégedéssel kell megállapítani azt a körülményt, hogy a NATO egyes tagállamai — felismerve, hogy a vezet az atomháborús előkészületeknek és az atomfegyver-zsonglorkodásnak az az irányzata, amelyet csoportosulás vezetői hatalmai követnek — józanabb álláspontot foglalnak el, ami kételkedés nélkül pozitív tényező a nemzetközi, különösen az európai feszültség enyhülése szempontjából. Ez a példa is azt mutatja, hogy jóllehet fennállnak az agresszív katonai csoportosulások, és érvényesek azok a kötelezettségek, amelyeket kezdeményezők e csoportosulások többi résztvevőjére erőszakoltak, vannak még kiaknázatlan lehetőségek az európai helyzet enyhítésére és a nemzetközi feszültség csökkentésére.

A népeknek a háborús veszély csökkentéséhez és az atomfegyverkezési hajszá megszüntetéséhez fűzött reményeire súlyos csapást mért az Egyesült Államok és Anglia kormánya azzal, hogy

(Folytatás a 3. oldalon)

A Komszomol-küldöttség szeretetteljes fogadása az Újszegedi Kender- Lenzövényben

(Liebmann felvétele)

Kádár János elvtárs beszéde a varsói szerződés politikai tanácskozó bizottságának ülésén

Tisztelt Tanácskozó Testület! Kedves Elvtársak! Küldöttségünknek az a véleménye, hogy a tanácskozás összehívása időszerű és szükséges, következésképpen helyes lépés volt. Meggyőződésünk, hogy a tanácskozás nagy és jó dolog, s az emberiség legfőbb ügyét, a békét szolgálja. A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány nevében forrón, szívvel köszöntjük a tanácskozás minden egyes résztvevőjét és személyükön keresztül

az általuk képviselt baráti kormányokat, testvéri népeket. Egy külföldről szívtott és támogatott ellenforradalmi felkelés következtében nem is olyan régen a magyar nép olyan helyzetben volt, amely hatalmának, nemzeti függetlenségének, békéjének elvesztésével fenyegetett. Most a nép vérrel és könnyeivel évszázadokon keresztül anyiszor öntözött magyar földön béke honol. Ezekben az életem fahasztó tavaszi na-

pokban népünk minden fiatalja és leánya, városban és falun, a fizikai és szellemi tevékenység minden posztján szorgalmas és alkotó munkával foglalkozik. A munkában az élet oly ószi parancsa érvényesül, mint a létfenntartásról, a gyermek felneveléséről való gondoskodás, de benne van az élet új reménye — a kizsákmányolástól, a gyötrelmekről, az ember megaláz-

(Folytatás a 2. oldalon.)

A Komszomol-küldöttség látogatása Szegeden

Szívélyes találkozások — Közvetlen baráti beszélgetések

A lenini Komszomol házunkban tartózkodó nyolctagú küldöttsége — A. N. Akszonov, a Komszomol központi bizottsága titkárának vezetésével — tegnap, kedden a délelőtti órákban Szegedre látogatott el. A kedves vendégeket már a város határában meleg szeretettel üdvözölték a kiszírták, s virágokat adtak át. A testvéri szovjet nép fiataljainak képviselőit, a Komszomol nyolctagú küldöttségét azután az MSZMP városi székházában ünnepélyesen fogadták a megye és Szeged ifjúsági vezetői. A Komszomol küldöttségének fogadásánál, majd a baráti eszmecsereén részt vett ifj. Komócsin Mihály, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, valamint a küldöttséggel a városba érkező Gosztynyi János, a KISZ központi bizottságának titkára és Perjesi László, a KISZ központi bizottságának tagja is.

Baráti eszmecsere

A megye és Szeged ifjúsági vezetőinek üdvözlő szavaira A. N. Akszonov válaszolt. Átadta a komszomolista, a szovjet fiatalok üdvözlését, s megköszönte a baráti fogadtatást. Hangoztatta, hogy igaz barátok találkoznak a mostani alka-

lommal és s tovább mélyül a magyar-szovjet barátság. Ezután rendkívül közvetlen hangulatú beszélgetés kezdődött. A komszomolista a dénn folyt, a Tiszát látva, kedves történetet meséltek a horgászatról, illetve a házról. Később Agoston József, a KISZ megyei bizottságának titkára ismertette a megye KISZ-szervezeteinek tevékenységét. Részletesen beszélt a KISZ-munka szép eredményeiről, ám a fogvatékokaságokat is őszintén elmondotta. Sipos Géza, a KISZ Szeged városi bizottságának titkára a szegedi KISZ-szervezetek tevékenységét ismertette.

Baráti tapasztalatsere alkult ki. A komszomolista a KISZ tevékenységével, szervezeti életével kapcsolatban több kérdést tett fel, amelyekre azután részletes választ kaptak.

A délutáni órákban a Komszomol-küldöttség két csoportra oszlott és látogatást tett az Újszegedi Kender-Lenzövény gyárban, valamint a Szegedi Tudományegyetemen.

Találkozás az újszegedi gyár munkásaival

A kedves vendégeket az Újszegedi Kender- Lenzövény kapujában a gyári kiszírták, az üzem vezetői fogadták.

Égőpiros szegfűsokrokat nyújtottak át a Komszomol képviselőinek. A közös ismerkedés után végigjárták a nagy gyár munkateremt. A fiatal és idősebb munkások közrefogták a kedves vendégeket, akiket nagyon érdekelt az emberek munkája. A cernázóban V. I. Drozgyenko, az ukrainai Komszomol központi bizottságának első titkára is kezdet szorított a munkásokkal és végig az egész üzemrészeken mindenütt nagy örömmel, őszinte szeretettel fogadták a szovjet ifjúság, a Komszomol küldöttségét.

A szövetségben megmutatták azokat az áruválasztásokat, amelyekből a Szovjetunióba is exportálnak. Hosszabb időtelt a lenini Komszomol küldöttei a gyár pozdorjalemez-készítő részlegében. Itt a pozdorjából érdekes eljárással, kiváló minőségű bútortárgyakat készítenek, és ezzel forradalmasították, s jelentősen olcsóbbá tették a bútortárgyak gyártását.

A műszaki emberektől B. G. Szamszonov, a Komszomol Leningrád városi titkára megkérdezte, hogy fűrészporból lehet-e készíteni bútortárgyakat. Igenlő választ kapott. S azután a küldöttség tagjai a bútortárgyból egy

(Folytatás az 5. oldalon)

PIHENŐ

Esztendőnk kútjába hulltak már azok a napok, amikor a szentesi munkások hétszámra álldogáltak a »köpködön«, lesték a kukákat és szídták a sorst. Nagyot fordult, változott azóta a világ, a munkásoké lett a hatalom és a Kossuth téren padok várják a régi idők harcosait. Újságot olvas a veterán kukikos, Magyar István és élete a tanú rá, hogy igazán megérdemelt a pihenő.